

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταίς έπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ έξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : άπαξ ἡ δίς, λ. 40, τρίς έως εξακίς λ. 20, κατά μήνα λ. 15, έτος ἡ έξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, οδός Μουσών, 'Αριθ. 4, άπέναντι τής οικίας Φιλήμονος παρὰ τήν πλατείαν του Συντάγματος. —

ΔΙΑΤΙ ΚΑΤΕΠΕΣΕ;

'Η πτώσις ενός μήλου ενέπνευσεν εις τον Νεύτωνα τον νόμον της βαρύτητος· ή κατάπτωσις της κυβερνήσεως επληροφόρησε τους πάντας περι της βαρύτητος του αρχηγού της. Με τόσην ταχύτητα ούτε λίθος έσκαφενδοιζόμενος πίπτει.

Είς εν των τελευταίων φυλλαδίων του γελοιογραφικού περιοδικού **Fliegende Blätter** (Φύλλα πτερόοντα) έξεικονίζετο τό εξής άκρον άωτον τυχύτητος ήππου. Δύο "Αραβες ήππει; κατεδιώκον άλλήλους· ό δεύτερος εξηκόντισεν άκόντιον κατά του πρώτου. 'Αλλ' ό ήππος του έδραμε τόσον, ώστε έπράλαβε τον δρόμον του άκοντίου, τό όποιον ούτω διεπέρασε τον ίδιον αναβάτην.

'Η ειχών αυτη μάς εφάνη ειχών της Κυβερνήσεως. 'Ο κύριος Τρικούπης άμα ώς έπέβη την φορβάδα της εξουσίας, έξεσφενδόνισε κατά Κουμουνδούρου τό άκόντιον της 'Εθνικής Καταδίκης. 'Αλλ' ή φορβάς του έτρεξε τόσον πολύ, ώστε πριν εύρη τον έχθρον τό άκόντιον, εύρε τον ίδιον αναβάτην. Καί τώρα, ό κ. Τρικούπης αντί του άκοντίου, έχει την μάχαιραν του 'Εθνους εις την καρδίαν.

Γενικήν άκούσμεν έκπληξιν διαρρέουσαν, ώς ραγδαίαν βροχήν τά ήμάτια, δι' όπουργικων και άνθουουργικων φαλάγγων :
 — Πώς έπεσεν αυτός ό άνθρωπος τόσον όγλίγωρα !
 Καί όμως ή έκπληξις έπρεπε να έχη την αντίθετον στροφήν :
 — Πώς δέν έπεσεν αυτός ό άνθρωπος όγλιγωρότερα !
 Δέν πρόκειται περι της αξίας αυτου· πρόκειται περι της τιμής ήμων. 'Ο κ. Τρικούπης εφάνη κατώτερος και της διαγίστης μεταρρυθμιστικης ιδιότητος· εφάνη όμως πολύ άνωτερος και της υπερθετικωτέρας περι αυτου άπιπλανητικης προλήψεως. Είς τούτο τον θαυμάζομεν. 'Ο ξηρός εκείνος και βρόχλιτος ρήτωρ, ό και την γλώσσαν την έλληνικήν άκόμη

ώς άλλος Δεκατσάς μή δυνάμενος να προφέρη, ό πρό μιας δεκάδος έτων γνωστός ώς φιλέλλην, ό καθ' όλην την διάρκειαν της 'Εθνοσυνελεύσεως άπαξ μόνον ίσως τολμήσας να λαλήση, ό πεφνημισμένος άριστοκράτης, ό τραχύς, ό άυστηρός, ό άποκλειστικός άνθρωπος των σαλονίων, ό μονοκόμματος, ό σιδηρούς, ό τόσον απέχων του υγρού κουμουνδουρικου χαρακτήρος, ό τίποτε ρωμαϊκον μή έχων εν έαυτω, ούδė αυτάς τάς τρίχας της κεφαλής του, ό δύσκολος, ό στρυφνός, ό ανθρωπος των βιβλίων, της μελέτης και των άγρυπνιών, ό κουάκερος, ό πουριτανός, ό διαμαρτυρόμενος, ό μηδέν ρυπαρόν ανεχόμενος εν τη πολιτικη, ώς ούδεμίαν κηλίδα εν τῷ υποκαμισῳ του, ό διά τάς άμαρτίας της 'Αγγλίας γεννηθείς 'Ελλην, διότι άλλως, ό Γλάδστον ή ό Βήκονσεϊλδ θα εύρισκον εν αυτω φοβερόν αντίπαλον, αυτός ό ίδιος σίρ Καρίλαος Τρικούπης, άπεκαλύθη εντός όλίγων μηνών τό λουλουδι της βωμοχούνης, ό υγρότερος των πολιτευομένων, ό ένδοτικώτερος των χαρακτήρων και ό επικινδυνωδέστερος των δημαγωγών !

Ούδεις άνθρωπος εξηπάτησε τόσον χυδαίως τον τόπον, όσον αυτός !

'Ο διάσχυμος ήθοποιός του Γαλλικου θεάτρου Γκω, μεταβαλλομενος εις τον υβόν γελωτοποιόν της αυλής του φοργκίσκου Α'. Τριμπουλέ, δέν θα υφίσταται τοιούτον καλλιτεχνικόν μεταμφιεσμόν, οίον ό πρό της πρωθυπουργίας του αρχηγός της αντιπολιτεύσεως κύριος Τρικούπης. 'Ο φοβερώτερος των έγγαστριμύθων, αν τον ήκουε τότε και νυν, θα τον εκήρυττεν αρχηγόν του. Οί μεγαλείτεροι σχεδιασταί μετεμφιεσμών, αν τον έβλεπον τότε και νυν, θα του έβγαζαν την σκούφια των !
 Καί τί δέν ύπεσχεθη αυτός ό άνθρωπος !

Θά ώδήγει εις Μενδρεςέ τον Κουμουνδούρον, μετά δύο συνυπουργών του, και την ήμίσειαν κουμουνδουρικην 'Ελλάδα, μείον ενός.

Θά εκαθάριζε την διοίκησιν.
 Θά περιώριζε την οικονομικήν σπατάλην.
 Θά ανεκαίνιζε την νομοθεσίαν.

Θ' αναδιωργάνιζεν ἐπὶ νέων βάσεως στρατόν καὶ ναυτικόν. Καὶ ἐπὶ τέλους :
 Θὰ συνακάλει Ἐθνοσυνέλευσιν.
 Θὰ ἐπιμύρει τὸν Βασιλέα, τολμήσαντα νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν παρὰ τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Τρικούπη.
 Θὰ περιόριζε τὴν βασιλικὴν αὐτὴν προνομίαν.
 Καὶ, ἂν δὲν ἐπετύγχανε τοῦ σκοποῦ του δι' ἐκφοβίσεως, θὰ ἀνεκέρυσσε τὴν Δημοκρατίαν.
 * * *
 * * *

Ὁ τόπος ἦτο κεκμηκώς. Εἶχεν ἀπαυδήσει ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν τοῦ κυρίου Κουμουνοῦρου, ἣν εἶχε καταστήσει μανιωδές τεραν καὶ καταθλιπτικωτέραν αὐτὴ πάλιν ἢ παρέμβασιν τοῦ κυρίου Τρικούπη καὶ ὡς κυβερνήτου καὶ ὡς ἀντιπολιτευομένου. Εἶχε λησμονήσει τὸν εὐθονερὸν διώκτην τοῦ Δεληγεώργη, τὸν ματαιοῦντα πᾶσαν μόνιμον κυβερνήσιν. Εἶχε λησμονήσει τὰς περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος παλινοῦθίας καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην παραφροσύνην τῆς ἐπιστρατείας. Ἐζήτει νέον ἄνθρωπον, μὲ πρόγραμμα ἀναμορφώσεως. Ἐνεκολληώθη τὸν κύριον Τρικούπη καὶ ἡ καταπληκτικὴ πίεσις τῆς κοινῆς γνώμης, ἅμα συνελθούσης τῆς νέας Βουλῆς, τῷ ἔδωκε πλειοψηφίαν σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῆς Βουλῆς.

Πῶς ἀντήμειψεν ἡ μάλλον πῶς ἐξεδικήθη τὸν ἐθνικὸν ἐκείνον ἐνθουσιασμόν ;
 Ἄφραξθη οὐχὶ εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ τόπου του, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ κόμματος. Καὶ πάλιν ὄχι ὅλου τοῦ κόμματος, ἀλλὰ μέρους αὐτοῦ, ὡς εἰπομεν τοῦ ἀνθογάλακτος. Φύσει φατριαστῆς καὶ ἀποκλειστικὸς, ἐπέβουλεύθη τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πολιτικὴν μερίδα, ἐδημιούργησεν κόμμα ἐν κόμματι, ὑπέγραψε τὸ τραπεζικὸν συμβόλαιον τοῦ Μερσιτοφίλους τοῦ Καλλιγᾶ, διένειμε βουσσέτια δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ἐκράτησε τὰ μεγαλειότερα δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς στενοὺς του φίλους, καὶ σχηματίσας τὴν μωρὰν πεποιθήσιν ὅτι ὁ τόπος μὴ θέλων νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν Κουμουνοῦρον θὰ ἀνεγθῆ αὐτὸν ὡς τὸ ἔλασσον κακὸν ἔθεσε διὰ τοιοῦτου ἰσοζυγίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τὰς βάσεις πενταετοῦς καὶ δεκαετοῦς πλουτοκρατικῆς βασιλείας !
 * * *

Ὅτι ἠδύνατο νὰ τῷ προσπορίσῃ φίλους, περὶ τοῦτο ἐστράφη ἡ ἑκτακτος πολιτικὴ του εὐφυΐα. Ἄνθρωπος στενῆς καρδίας καὶ στενοτέρης διανοίας, δὲν ἐζήτησε τὴν δύναμίν του ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐν τῷ λαῷ, ἀλλ' εἰς ὠρισμένας τάξεις συμπεφρόντων καὶ εἰς ὠρισμένας τάξεις τῆς κοινωνίας. Ἐξυπνίσας μίαν πρῶταν πρωθυπουργὸς, ἐστράφη δεξιᾶ, ἐστράφη ἀριστερᾶ, ἐστράφη πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὴν δύσιν καὶ εἶδε ποῦ φυσᾷ ὁ χυρσοῦς ἄνεμος. Ἐκάνονισε πρὸς τὰς μετεωρολογικὰς του παρατηρήσεις τὸ πηδάλιον τῆς πολιτείας καὶ εἶπε : α Δὲν τὸ κουνῶ ἀπὸ 'δῶ. » Τὸ περίφημον ἐκείνου τοῦ Μάκ Μαών : « Ὅπου ἐτάχθην, ἐκεῖ καὶ μένω. » Αἱ οἰκονομολογικαὶ του γνώσεις τῷ ἀπεκάλυψαν ὅτι κατὰ τὴν τρέχουσαν δεκαετίαν ἢ καὶ πενταετίαν, θὰ καταρτισθῆ ἡ Ἑλλάς οἰκονομικῶς. Θὰ καταναλωθῶσι κολοσσιαία κεφάλαια καὶ θὰ σχηματισθῶσι κολοσσιαίωτερα περιουσία. Ὁ τόπος διὰ τῆς συγκοινωνίας θ' ἀλλάξῃ ὅψιν οἱ κοινωνικοὶ ὅροι θ' ἀλλοιωθῶσιν τὰ μεγάλα ὀνόματα, αἱ ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις, αἱ μικραὶ ἐπαρχιακαὶ ἐπιρροαί, θὰ καταπέσουν καὶ θὰ ὑψωθῆ δύναμις με-

γάλη, ἄλλος Ἐωσφόρος, ὁ Πλοῦτος. Συμφέρει, εἶπεν, ἐμοὶ νὰ ἀναπετάσω τὴν σημαίαν αὐτοῦ. Συμφέρει ἐμοὶ νὰ γίνω ὁ πολιτικὸς τῶν πλουσίων. Συμφέρει ἐμοὶ νὰ ἀντιπροσωπεύσω ἐγὼ τὰ κεφάλαια. Ἄφρινον τὴν φτωχολογίαν, τοὺς Μεσσηνίους καὶ τὰ μικρὰ ἐκ τῆς ἐξουσίας ὠφελήματα, εἰς τὸν κ. Κουμουνοῦρον. Ἐγὼ θὰ περιποιηθῶ τὴν Τραπεζάν, τοὺς Τραπεζίτας καὶ τὰς Ἀνωμόους Ἐταιρίας. Θὰ χάσω ἴσως τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ θὰ γίνω μέγας ἀνώνυμος.

Εἶπε, καὶ ἐγένετο.
 Ἐσχηματίσθη μία Ἐταιρία Ἰησοῦϊτών, τὸ στενὸν κόμμα τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ κεφαλῆς δι' ἐτέθη αὐτὸς μέγας Τουρκομαθάς. Τὸ μυστικὸν πρόγραμμα τῆς Ἐταιρίας αὐτῆς εἶνε ἡ προσεχὴς ἀληθὴς κυριάρχισις τοῦ τόπου. Ἡ Ἐταιρία διαίρειται εἰς μεμυημένους καὶ ἀμυητούς. Οἱ πρῶτοι ἔχουν τὰ μεγάλα κεφάλαια καὶ εἶνε ὀλίγοι· οἱ δεῦτεροι τὰ μικρὰ καὶ εἶνε πολλοί. Οἱ βουλευταὶ τῆς Θεσσαλίας βεβαίως δὲν εἶνε ἐκ τῶν πρώτων. Τὰ ἐξωτερικὰ φαταλίαι, τὰ πολλὰ θόρονθος διὰ τίποτε, οἱ περισπασμοὶ τοῦ ἔθνους εἰς ἄγωνα ζητήματα, ἡ στρατοκρατικὴ πλυτέλεια, τὸ ὑπογερίον τῆς Δικαιοσύνης, εἶνε μετὰξὺ τῶν ὄρων τοῦ Καταστατικοῦ. Ἄλλ' ὁ οὐσιωδέστερος ὅρος εἶνε ἐκεῖνος ὃν εἶπομεν : ὁ σχηματισμὸς συστηματικῆς καὶ τραπεζικῆς πλουτοκρατίας.
 * * *

Τί ἐγένιν ἐντὸς ὅλων αὐτῶν ἡ ἀναμόρφωσις, ἡ ἐκκαθάρισις, ἡ οἰκονομία, ἡ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν ἀνακούφισις, ἡ τιμωρία τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ ἀνάρρησις τῆς Δημοκρατίας ;
 Κατεπόθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων γεννητόρων των, ὡς ἐνίσπε ὑπὸ λωποδυτῶν καταπίνονται νομίσματα ἢ κοσμήματα.
 Καὶ αὐτοὶ οἱ σιδηρόδρομοι — τὸ μέλλον δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος — ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν τραπεζικὴν μανίαν τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀντὶ εὐρέων σιδηροδρόμων ἐνομοθετήθησαν στενοὶ ἀμαξόδρομοι !
 Ὁ δὲ ἄνθρωπος τῶν δανείων καὶ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ προνομίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίτης, ὁ ἄνθρωπος τῶν οἰκονομιῶν, ὁ ἐκνετίος καὶ τοῦ ἐλαφροτέρου φόρου ἐπὶ τῶν οἴνων, ὡς ἐγγίζοντος τὰς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου (εἶνε αἱ λέξεις του) ἐρορολόγησε τὸν οἶνον, τὰ οἶνοπνεύματα, τὸν καπνὸν καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους φόρους, καὶ ἀνεθῶν ἐπὶ τὸ βῆμα εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκφωνήσῃ ὅτι ὁ μὲν φόρος τῶν κεφαλαίων εἶνε σολοικισμὸς. ὁ δὲ φόρος τοῦ εἰσοδήματος μόνον τὸ μισθολόγιον τῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ προσβάλλῃ !
 * * *

Καὶ τώρα ἐξακολουθεῖτε ἐκπληττόμενοι ἀκόμη πῶς τοιοῦτο ὑπουργεῖον κατέπεσε καὶ μὴν ἐκπλήττεσθε πῶς τοιοῦτον ὑπουργεῖον ἀκόμη δὲν ἔπεσεν !

Καλ. Ἰάν.

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευὴ — 26 Νοεμβρίου.

Οὔτε μίαν ὥραν δὲν ἐζήσεν ἡ συνεδρίασις.
 Τὸ ἡραίστειον ὅπερ ἀναμένομεν νὰ ἐκραγῆ ἐκ τοῦ περὶ καπνοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐβγαλεν ἀκόμη καπνόν.
 Μόνον ὁ κ. Δεληγιάννης ἀκούει ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὰς αἰτιθείας πληροφορίας του

περὶ σιγάρων χαρτινῶν καὶ περὶ σιγάρων πούρων καὶ τουμπεκὶ καὶ ταμπάκου. Νομίζει τις ὅτι ἀπελιπισθεὶς νὰ περιμένῃ πλέον πρωθυπουργικὸν χαρτοφυλάκιον σκέπτεται νὰ ἀνοίξῃ καπνοπωλεῖον.

Ἡ παρτεινομένη ἀπουσία τοῦ Κουμουνοῦρου τρεῖς ἀνηχάνους τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκτὸς τῶν φίλων τοῦς ὁποίους ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὁ Δεληγιάννης· τώρα εἶνε εὐκαιρία νὰ τὸν καμαρώσωσι κάμνοντα πρόβες ἀρχηγοῦ ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Μπούτος εἰσάγει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περιεργον εἶδος ταχυδρομικῶν τηλεγραφημάτων, τηλεγραφήματα δηλ. τὰ ὅποια ἦσαν ἔτοιμα νὰ ἀποσταλῶσιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας του, ἴπικροτοῦντα τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐμπόδισεν ἐκείνος μὴ διδῶν σημασίαν εἰς τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ δὲν ἐμποδίζεται ἤδη, ταχυδρομικῶς ἀποσταλέντα, νὰ τὰ παρουσιάσῃ. Σκέρσο διὰ νὰ ποιήσῃ τὴν μονοτονίαν ὡς διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ καταφθάνόντων σωρηδὸν τηλεγραφημάτων πρὸς τὴν Βουλὴν.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεὰν ὅλην τὴν μίχρη τοῦδε ἐκδοθεῖσαν σειρὰν τοῦ ὠραίου Μυθιστορήματός μας, ὅπερ βαθμηδὸν ἐξελίσσεται μαγικὸν καὶ τεχνικὸν ὄνειρον.
 Οἱ δὲ συνήθεις ἀγορασταὶ τοῦ φύλλου ἐξαιρετικῶς δὲ-

12 ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ 12

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 379)

— Τότε καὶ χωρὶς νὰ σὰς ὑποσχθῶ, ὄφειλω νὰ ὑπακούσω, Ὑψηλότατε.
 — Ἐόρτασε λοιπὸν τὴν τελευταίαν ἐροπὴν σου, κόμη, εἰς τὸ μέγαρόν σου, καὶ ἐτοιμάσου δ' ἐκστρατείαν ὅσον τάχιστα.
 — Θὰ προσφέρω πολλὰς ἐροτάς, Ὑψηλότατε.
 — Ἄνὰ μίαν δι' ἐκάστην ἐρωμένην σου ;
 Ὁ γέρον Μαδροζίνης ἐμειδιάσεν.
 — Ἐνθυμείσαι ἐνίοτε τὴν νεότητά σου, φίλε μου ; τῷ εἶπεν ὁ Δόγης.
 Καὶ ἐγερθεὶς μετέβη ἀκαλουθούμενος ὑπὸ τοῦ Σανούτου εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν, ὅπου ἦτο συναναστροφή ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

γανται νὰ προμηθευθῶσι καὶ ὅλην τὴν σειρὰν ἀντὶ δεκάρας ἕκαστον ἀριθμὸν, ἐνῶ τὰ παλαιὰ φύλλα πωλοῦνται ἀντὶ ἑκοσι λεπτῶν.

Προπαρασκευάζεται ἐν πολλῇ ποικιλίᾳ, ἐπιμελείᾳ, ἀφθορίᾳ γελοιογραφικῶν εἰκόνων τοῦ ἀπαρμιλλοῦ κ. Ἀρνίνου τοῦ Ἄσμοδαίου τὸ

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

τοῦ 1883. Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἐπιστάται δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ μᾶς ὀρίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων ὅσα θὰ καταναλώσωσι.
 Θὰ εἶναι μεγάλη ἐπιτυχία, θὰ πωλεῖται δὲ ἀντὶ 1 1/2 γράγκου.

Τὸ φύλλον μας συνήθως ἐκδίδεται τὴν προτεραίαν τῆς εἰς τὰς ὁδοὺς πωλήσεώς του καὶ διακομῆς εἰς τοὺς συνδρομητάς.
 Ἐσκέψθημεν λοιπὸν τὴν προτεραίαν νὰ τὸ παραδίδωμεν καὶ εἰς πώλησιν, ἂν καὶ θὰ φέρῃ ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιούσης, διὰ νὰ μὴ μπαγιατιάξῃ εἰς τὰ ἔγγρα ἰσόγει τῶν Γραφείων μας.

Ὁ θάνατος τοῦ Λουὶ Μπλάν, ἐνὸς τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας, καὶ ὡς ἱστοριογράφου, καὶ ὡς οἰκονομολόγου καὶ ὡς βουλευτοῦ καὶ ὡς ῥήτορος παρῆλθεν ἐδῶ ἀπαρατήρητος. Καὶ τί δὲν παρέρχεται ἐδῶ ἀπαρατήρητον ! Καὶ ὅμως ἦτο μία τῶν ἐκτάκτων φυσιογνωμιῶν τοῦ αἰῶνός μας, ἐν τῶν περιεργῶν ἐκείνων πνευμάτων, ἅτινα ἐγὼ καὶ οἰκογένειαν αὐτῶν καθιστῶσι τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Κράτος, ἐπαναστάτης ὡς οὐδεὶς ἄλλος, ἀναμορφωτῆς ἐξ ἐνστίτου καὶ ἱστορικὸς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΑΙΜΑ ΑΝΤΙ ΔΑΚΡΥΩΝ

Ὁ Σανούτος ἐξήλθε περὶ τὰ μεσάνυκτα ἐκ τοῦ Δουκικοῦ ἀνακτόρου. Ἦτο σκυθρωπός, δὲν ἔλεγε λέξιν, καὶ ὁ Μαῦρος ὅστις τὸν περιέμενεν ἐν τοῖς προθαλάμοις ἐπὶ ὥρας πολλὰς καὶ τὸν ἠκολούθησε, δὲν ἐτόλμα νὰ τῷ ἀποτεινῇ τὸν λόγον.
 Ἄμα ὡς κατέβησαν εἰς τὴν πλατείαν, ἐστῆθη σίνους ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς.
 — Εὐρὲ λοιπὸν μίαν γόνδολον, Μαῦρε, εἶπεν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ μέγαρον.
 Ὁ Μαῦρος ἐσπευσε νὰ ὑπακούσῃ. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐπανῆλθεν ἐπὶ γονδόλας μετὰ δύο ἐρετῶν.
 Ὁ Σανούτος ἐπέβη αὐτῆς καὶ ἐκάθησαν παρὰ τὴν πρύμνην.
 — Ποῦ διατάττει ὁ αὐθέντης νὰ ὑπάγωμεν ; ἠρώτησεν ὁ εἰς τῶν κωπηλατῶν.
 — Ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἀπήντησεν ὁ κόμης καὶ κάμετε γρήγορα.
 Ἀκούσας τὴν φωνὴν ταύτην ὁ ἕτερος κωπηλάτης, παρετήρησεν ὑπόπλως τὸν Σανούτον καὶ κατεβίβησε μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν τὸν πῆλον. Ἐφαινετο δὲ διανοούμενός τι ὑποπταν καὶ ζοφερόν.
 Ἄμα ὡς ἀπεμακρύνθη ἐπ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς προκουμίας ἡ γόνδολα, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ πρὸς τὸν σύντροφόν του ἐν γλώσσῃ τινί, ἣν ὁ Σανούτος καλῶς ἐνόει· αὕτη ἦτο ἡ Ἑλληνική.

ἐκ τῶν διαυγεςτέρων. Ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848. Ὑπῆρξε δὲ ὁ μόνος ἴσως εὐτυχής, ὅστις εἶδε μίαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν ἣν εἶχε ἐν τῷ πνεύματι καὶ τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ τιθεμένην εἰς ἐνεργεῖαν—ἔστω καὶ προσωρινῶς. Ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτὴς τῶ Ἑθνικῶν ἐπονομασθέντων Ἐργοστασίων.

Τὸ Μὴ Χάνεσαι ἐκ σεβασμοῦ καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τοιαύτην ὑπαρξίν παρεκάλεσεν ἓνα τῶν ἐξοχωτέρων δημοσιογράφων καὶ πολιτευομένων ὅπως σκιαγραφήσῃ αὐτὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς προσεχοῦς Τρίτης.

Ἡ βροχὴ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διελεύκανε νομιζόμενα τὰ πειράματα τοῦ κ. Μαρκοπούλου καὶ τῆς Πιστωτικῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ Βεσοβίου ὑπόστρωσιν τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ λίθοι αὐτοὶ τρώγονται ὡς νὰ ἦσαν κοιραμάνια καὶ οἱ περιπατῆται εἶχον τὴν ὄρεξιν εἰς τοὺς πόδας. Ἐντεῦθεν ἕκαστος λίθος σχηματίζει καὶ ἓνα λακκίσκον· ἕκαστος δὲ λακκίσκος θὰ εἶναι καὶ ἐν λεκανίδιον κοινορτοῦ ἢ λάσπης. Σημειώσατε ὅτι αὐτὰ γίνονται ὑπὸ τὴν ἀβρᾶν πίεσιν τῶν πεζοδρόμων. Ἀλλὰ τί θὰ τὴν κάμουν αὐτὴν τὴν λιθόστρωσιν τὰ πέταλα τῶν ἱππῶν καὶ τῶν τροχῶν τὸ κύλισμα καὶ τῶν κάρρων τὸ μπουμπουνισμα; Ὅλα αὐτὰ θὰ εἶναι διὰ τὴν παλαβὴν (ἐκ τῆς λάβας) αὐτὴν λιθόστρωσιν τόσα εἶδη λειοτριβείων. Καὶ θὰ ροφῶμεν οὕτω μίαν σάλτσαν ναπολιτάνικην ἐκ κοινορτοῦ καὶ λάβας. Ὅπισθεν δὲ ὄλων τούτων ἴσταται ἀπειλητικὴ ἢ φυσικὴ τοῦ κ. Στρούμπου, προλέγοντος ὅτι ἡ λιθόστρωσις αὐτὴ θὰ μεταβάλλῃ τὰς Ἀθήνας εἰς Φοῦρον!

Ἐνθυμείσθε ὅτι τὸ Μὴ Χάνεσαι ἔγραψεν ὅτι ἡ πλέον τοῦ συρμοῦ πόλκα θὰ ἦτο ἡ Δυναμίτις. Καὶ προσεκάλει τὸν ἀκούραστον πολκοσυνθέτην κ. Μηλιαρῆσιν νὰ δοκιμάσῃ. Χθὲς

— Τὴν γάρην αὐτὴν μόνον τὴν γάρην ζητῶ, σύντροφέ μου, εἶπεν· νὰ μὴ τὸν παραδώσῃς, νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃς εἰς τὰς χεῖράς μου. Ἔναι αὐτὸς! ἀπὸ πολλοῦ τὸν ἐζήτουν. Τὸν ἐζήτουν εἰς τὴν Κώλῃσιν καὶ τὸν εὗρον καὶ εἶδον! Ἦ νὰ με φάγῃ ἢ νὰ πῶ ἐγὼ τὸ αἶμά του καὶ ν' ἀποθάνω.

Ὁ ἕτερος ἐρέτης δὲν ἀπῆλθε καὶ ἐφαίνετο, οὐδὲν ἐνόησεν. Ἀκούσας τὴν φωνὴν ταύτην ὁ Σανούτος, ἐσκίσησεν, ἐπαράγῃ καὶ γοῆς νὰ δυνάθῃ ν' ἀντιπλήθῃ καλῶς τὴν ἐνοσίαν τῶν λέξεων ἐκείνου. ἀλλὰ μᾶλλον, ὡς ἐξ ἐνοσίτου, ἠγέρθη καὶ ἔφερεν αὐτομάτως τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ ἐγγειρίδιον.

Ὁ δὲ Μαῦρος ἀπεπῆδασεν, ἤνοιξε μεγάλως τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ οἱ ὀδόντες του ἐφάνησαν φημιζόντες ἐν τῷ σκότει.

Ἐν ταύτῃ ὁ ἄθρομος, ὅστις εἶπε τὰς ἀνωτέρω λέξεις ἐλλειπτικῶς, εἶχε ἀφήσει τὴν κώπην καὶ ἀρπάσας δι' ἀκαταίτου κινήματος τὸν Σανούτον ἀπὸ τοῦ γενείου, τὸ κατέριπεν ἐγκλίσειον ἐπὶ τῶν ζυγῶν τῆς γονδόλας καὶ ἐπάτει τὸ γόνυ ἐπὶ τοῦ στήθους του.

Συνέβησαν δὲ ταῦτα ἀστραπηδῶν. Ὁ Σανούτος δὲν πρόελαθε ν' ἀντιτάξῃ ἄμυναν.

Ὁ ἕτερος κωπηλάτης ἔμεινεν ἀνακλῶν θεωρῶν τὴν πάλιν.

Ὁ δὲ Μαῦρος ἐπεπέθη βραχυκτικῶς ἀπὸ τῶν νότων κατὰ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Σανούτου. Ἦρπασεν αὐτὸν ὀπισθεν ἐκ τοῦ αὐχένου, καὶ ἀνασπῶν τὸν γαταγγῆμα, ὅπερ ἔφορε εἰς τὴν ζώνην, τὸν ἐμαγαίρωσεν εἰς τὸν δεξιὸν μηρόν.

ἐλάδομεν εἰς τὸ Γραφεῖον μας τὴν Πόλκαν Δυναμίτιδα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ, ἀφιερωμένην εἰς τὸ Μὴ Χάνεσαι, ὑπὸ τοῦ κ. Μηλιαρῆσιν καὶ σήμερον ὁ φαίδρος Καίσαρς θὰ τὴν ἔχη εἰς τὴν Μουσικὴν πρόγραμμα τῆς Πλατείας Συντάγματος πρωτελευταίαν. Νὰ τὴν ἀκούσετε μὲ προσοχὴν, μήπως σὰς ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα!

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἐπανερχεται ἐκ τῆς Ῥεμβασμουπόλεως δι' ἀεροστάτου ὁ ἀθάνατος Σουρῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Μὴ Χάνεσαι. Τῷ προτομιμάζεται ἐκτακτος ὑποδοχὴ.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὸν Δελγηγιάνην ἀποχωροῦντα τοῦ βήματος διαδέχεται καὶ ἀντικρούει ὁ ἀσπλαγγχος ἀντίπαλός του κ. Παλαμίδης.

Πρόκειται τώρα καὶ τὴν Πρωτῶν τοῦ κ. Δελγηγιάνη νὰ τὴν κληθῆ κατὰ πόδας ἢ Ἐσπέρα τοῦ Παλαμίδη.

Ἡ ἐκδοσίς τῆς ἀρχεται λίαν προσεχῶς.

Ὁ κ. Στέφεν καθυπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον σύστημα φυλακῶν πλήρες. Ἀπαιτοῦνται ὅμως ἑκατομμύρια πρὸς πραγματοποίησίν του. Ποῦ θὰ εὑρεθοῦν;

Καμμία ἐφημερίς δὲν ἔγραψεν ὅτι κατὰ τοῦ δυστροπωτέρου ὄλων τῶν Τμηματάρχων κ. Πανταζῆ φοουρισθεῖσα καὶ αὐτὴ ἡ ὁροφὴ τοῦ γραφείου του κατέπεσε νὰ τὸν πλακώσῃ, ἀλλὰ δι' ἐνὸς ἐπιτηδεῖου ἐλιγμοῦ ἐκείνος ἀπέφυγε τὸ πλάκωμα.

Ἐνθυμείσθε ὅτι πέρυσι πάλιν τὸ πάτωμα διὰ τῆς ἐκρήξεως πυρίτιδος ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καταστήματος ἤθελε νὰ τὸν ἀνατινάξῃ πρὸς τὴν ὁροφὴν, ἀλλ' ἀπέτυχε.

Οὗτος ἠσθάνθη τὴν αἰγμὴν τοῦ σιδήρου, καὶ ἔφερε μὲν τὴν μίαν χεῖρα πρὸς τὸν μηρόν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρας ἐκράτει εἰστέτα τὸν κόμητα καρφωμένον ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κωπαστῆς.

— Θάρρος, κύριέ μου. Θάρρος, ἔκραζεν ὁ Μαῦρος· τώρα θὰ τὸν ὀψῶ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀλλ' ἤδη ὁ ἕτερος κωπηλάτης ἐκρινεν ἐπίκαιρον νὰ ἀναμνηθῆ, καὶ συνέλαβε τὸν Μαῦρον ἀπὸ τῆς μασηγῆς, τῷ κατήνεγκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀσθονα καὶ ταχέα κτυπήματα διὰ τοῦ σκαλμοῦ. Ὁ Μαῦρος ἐξάλισθη καὶ κατέπεσεν ἐπίστομα παρὰ τὴν πρῶραν.

Ὁ Σανούτος παλαίον καὶ ἄμυνόμενος ἀδικόπως, εἶχε κατορθώσῃ νὰ ὑπεγεροθῆ κατὰ τὸ ἦμισυ ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ ἀντιπάλου του, ὅστις ἠ ἐσειδέτο αὐτοῦ, διότι δὲν τῷ ἐβύθισεν εἰς τὸ στήθος τὸ ἐγγειρίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐνεκα τοῦ ἐκ μέρους τοῦ Μαῦρου ἀντιπερισπασμοῦ καὶ τοῦ τραύματος, ὅπερ παρ' αὐτοῦ εἶχε λάβει.

Τότε ὁ Σανούτος ἐγειρεθὲς κατέστη ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἰσόπαλος πρὸς τὸν ἀνταγωνιστὴν του καὶ ἔσυρε τὸ ἐγγειρίδιον. Ἀλλ' οὗτος τὸν ἤρπασε δευτέραν φορὰν ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, τοῦ ἐκράτησε τὴν πᾶλλονσαν τὸ ἐγγειρίδιον χεῖρα καὶ τὸν ἐστροφώδησε δις καὶ τρίς μὲ λίαν βίωμαλέους βραχίονας.

Ἀλλὰ καὶ δευτέραν φορὰν ὁ Σανούτος ἀνέλαβε δυνάμεις. Ἦγέθη πάλιν καὶ συλλαβῶν λίαν σφοδρῶς τὸν ἀνθρωπον ἀπὸ τῆς κόμης καὶ ἀπὸ τοῦ βραχίονος, ἐπειράθη νὰ τὸν ἀνατρέψῃ. Τότε ὁ ἕτερος κωπηλάτης, θέλησας νὰ βοηθήσῃ τὸν σύντροφόν

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ποῦ τὴν ἔχει ὁ κ. πρωθυπουργός τὴν σφοδρότεραν ἀντιπολίτευσιν; Δυστυχῶς ἀπὸ κάτω του. Διότι ὁ Σόλων καὶ εἶδος εἶνε φλόγα καὶ κρασί ἐναντίον του! Προσοχὴ νὰ μὴ τὸν ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα, μὲ κανένα... φελλὸν σαμπάνιας.

Τώρα εἰσῆχθησαν καὶ οἱ ἐξῆς χαρακτηρισμοὶ τῶν κυρίων Βουλευτῶν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς. Χωρίζονται λοιπὸν εἰς: Πελαγοδρομοῦντας. Ἀραγμένους. Ἀγχυροβολοῦντας. Καραδοτσακισμένους, καὶ Κολυμβῶντας. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων εἶναι καὶ ὁ κ. Κανάρης.

Καὶ εἰς ἐλιχρινὴς ἔμπορος. Ἐφερεν ἐσχάτως κουβέρτας. Τὸν ἐρωτῶμεν, ποῖον εἶναι τὸ ὕλικόν του. Καὶ μᾶς ἀπαντᾷ: — Οὔτε μαλλί βέβαια, οὔτε μπαμπάκι!!

Καὶ ἄλλη ἀπεργία: Τῶν φρετινῶν σαλονίων ἐναντίον τῶν παρασίτων, προικοθρῶν, σαλιάρηδων, χορομανῶν καὶ λοιπῶν.

Δὲν τ' ἀκούει αὐτὰ ὁ κ. Πανταζῆς!

Ὁ κ. Ῥάλλης ἐπανόρθωσε τὴν περισυνήν βαρβαρότητα ἐνόρκων ἀπαλλάξας τὸν εἰς δεκαετὴ δεσμὰ καταδικασθέντα Κιρκάσιον Σεφικ Κιτιγκον, διότι εἶχε γαῖτασθῆ ἀπόπειραν δολοφονίας κατὰ τοῦ κ. Σκαλιέρη.

Τὸ Μὴ Χάνεσαι τότε εἶχεν ὑποστηρίξει τὴν ἀθώωσίν του!

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ ἀναβρυτήριο. — Ὅριστε, κύριοι, νὰ ἰδῆτε ἀραπάδες, ἀραπίνας, ἀγριανθρώπους, ποῦ παίζουνε διάφορα ὄργανα. Δύο δεκάρας γιὰ τοὺς κυρίους καὶ μία γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἀξιωματικούς. Δίδετε τὰς δύο δεκάρας καὶ τί βλέπετε; — Τέσσερα κούκλαις ἀράπικαις μὲ μουσικὴ!! Τὸ γραφεῖον τοῦ Μὴ Χάνεσαι προσφέρει καὶ πάλιν δύο δεκάρας εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἰδῇ καὶ τὸ θέαμα αὐτό.

Μεσιτοφουρτοῦνα! Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον στενοχωροῦνται καὶ... τὰ τινάζουν. Τὸ Λαύριον ἐνήργησε!

Τὸ περὶ Ἀυτοφρουρήτων ἄρθρον τοῦ φίλου μας κ. Λεονάρδου ἀνεγνώσθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπληστίας μεθ' ἧς καὶ ἡ Μασσαλιώτις τοῦ Μαυροβουνίου ἐν τῇ Νέῃ Ἐφημερίδι εἰς στίχους τοῦ κ. Καμπούρογλου. Ἐν γένει κατήνησαν ἀδυναμία τοῦ δημοσίου τὰ Μαυροβουνιωτικὰ τοῦ κ. Λεονάρδου.

του, ὠφέλησε μᾶλλον ἐξ ἀδεξιότητος τὸν ἀνταγωνιστὴν, διότι ὅπως ἦσαν ἀμφοτέρω συμπεφυρμένοι καὶ πλαγιασμένοι μὲ τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τῆς κωπαστῆς, ἐπιχειρήσας νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν σύντροφόν του ἀπὸ τῶν περιπετυξῶν τοῦ Σανούτου καὶ ὠθήσας βιαίως ἐκείνον, ἐδωκεν εἰς τοῦτον καιρὸν νὰ παρασκευάσῃ νέαν ἐφοδόν, ἧτις ἦτο καὶ ἡ βιασιότατη πασῶν.

Ἀλλὰ τότε ὁ δευτέρος ἐρέτης, ὠθήσας τὸσον ἰσχυρῶς τὸν Σανούτον, ὅπως ἦτο ὄρθιος ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ, ὥστε τὸν ἐριψεν ἄκων εἰς τὴν θάλασσαν.

— Τόσον τὸ καλλίτερον, εἶπεν· ὕπαγε εἰς τὸν διάβολον, λυσασμένη γάττι.

Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ ἐλπίδα, ὁ σύντροφός του, μόλις ἰδὼν τὸν Σανούτον βυθισθέντα εἰς τὸ κύμα, ἐρίφηθι καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θάλασσαν κατόπιν ἐκείνου.

— Δὲν ἐνόησεν τίποτε! Ἐκράξεν ὁ ἕτερος. Λοιπὸν ἐτρελλάθη αὐτὸς ὁ δαιμονισμένος· ὁ σύντροφός μου; ὁ ταλαίπωρος! Κρίμα, ἦτον καλὸς οἰνοπότης, ποτὲ μας δὲν ἐμαλώσαμεν ἐν καιρῷ τῆς μεθῆς. Ἀλλὰ τί νὰ ἔπαθεν ἀπόψε τάχα; Τὸ εἶδα ἐγὼ, ὅτι εἶχε τρελλαθῆ. Διὰ τοῦτο μοι ὠμίλει Γραικικὰ! Πέβαιον στυμῆιον τρέλλας.

Καὶ ἐστάθη παρατρῶν προσεκτικῶς τὰ κύματα. Μετὰ τινὰ χρόνον, εἰς μέρος τι τῆς θαλάσσης λίαν ἀρεστήκως ἀπὸ τῆς γονδόλας, ἐφάνησαν δύο σκιαὶ συγκρουόμεναι καὶ παλαίουσαι, ὡς κήτη. Ἦσαν ὁ Σανούτος καὶ ὁ ἀντίπαλός του, ἄρτίως ἀναθύντες ἐκ τοῦ ὕδατος.

— Ἀ, νὰ τοι! εἶπεν ὁ ἐρέτης· ἐξακολουθοῦν καὶ μετὰ τὸ λουτρόν τὰ παιγνιδιά των.

Ἐσκέφθη ἐπὶ μίαν στιγμὴν. Εἶδε τὸν ἓνα ἐκ τῶν δύο βυθισθέντα ἐκ νέου.

— Ἀλλὰ τώρα εἶναι καιρὸς ἐγὼ νὰ τὸ στρέβω. Δὲν εἶναι εὐχάριστον πρᾶγμα νὰ ἐπισκεφθῆ τις τὰ ὑπόγεια τῆς Αἰθούσης τῶν Δέκα.

Καὶ ἤρχιζε νὰ κωπηλατῆ. Τῇ αὐτῇ στιγμῇ ὁ Μαῦρος, συναρμολογημένος ἐκ τῆς λιποθυμίας του, ἐστέναξε καὶ ἐκινήθη ἐλαφρῶς.

— Ἀ, μοὶ ἐνθυμίζεις τὴν παρουσίαν σου, φίλε μου, εἶπεν ὁ πορθημεύς. Πρέπει νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος, διότι δὲν σε στέλνω νὰ εὗρῃς τὴν αὐθέντην σου. Καὶ ἀφῆσας τὰς κώπας, ἐπλησίασε πρὸς τὸν Μαῦρον.

— Πῶς τὰ περνᾷς, φίλε μου; τῷ εἶπεν κρούων τὸν ὄμῶν του. Μήπως ἔχεις βάρος εἰς τὸν στόμαχόν;

Καὶ ἤρηνθησε τὰ θηλάκιά του ζητῶν νὰ εὗρῃ κέρματά τινα. Μετ' ὄλιγον ἡ γονδόλα ἐβῆσεν εἰς τὴν προκυμαίαν. Ὁ πορθημεύς ἐσκέπασε τὸν Μαῦρον μὲ τεμάχιον παλαιῦ ἱστίου καὶ ἐγένειεν ἄφαντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΠΤΩΜΑ ANTI ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Τὴν ἐπομένην νύκτα ἀνθρώπος φερόν μέγα θάριχόν περὶ

«TIMEO DANAOS ET DONA FERENTES»

[Η σκηνή παριστά στρατόπεδον ἔρημον. Μακρὰν εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις τοῦ Κομμουνδούρου. Ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων ἀμυδρῶς διακρίνονται πεσοβισμένοι αἱ κεφαλαὶ τῶν πρώων ὑπουργῶν του. Πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς φαίνεται ὄγκος παμμέγιστος. Εἶναι ὁ Κυβερνήτης μεταμορφωμένος εἰς Δούρειον ἵππον. Δεξιὰ τῆς σκηνῆς φαίνεται ἀναγόμενος ὁ στόλος τοῦ Τρικούπη πλησίον. Μετὰ μικρὸν ἔρημις πλήρης. Τότε ἀνοίγεται ἡ πύλη τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐξέρχεται ὁ γηραιὸς μετὰ ἐντελούς πολεμικῆς πανοπλίας. Ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ Σωτηροπούλου κρατοῦντος πέλεκυν, ἡγεῖται δὲ ὁ Σιβιτανίδης κρατῶν φανόν. Ἡ συνοδεία προχωρεῖ πρὸς τὸν Δούρειον Κυβερνήτην ἐξήπλωμένον τάνασκελα].

Σιβιτανίδης

Καὶ τέλος πάντων, γηραιέ, ὁ φοβερός ἐχθρός μας ἀπῆλθε σύρων μετ' αὐτοῦ ἀράς καὶ βλασφημίας.

Σωτηρόπουλος (τρέμων)

Τί εἶναι τοῦτο! (δείκνυσι τὸν Δούρειον Κυβερνήτην).

Σιβιτανίδης

Τίποτε.

Γηραιός

Πῶς τίποτε! Δὲν βλέπεις;

Ἴππος σωστός, καὶ τί σωστός, πανύψηλος ὡς ὄρος.

Σωτηρόπουλος

Μωρὲ κοιλία! Κοιλαρὰν δὲν εἶδα τόσον ἄλλον.

Σιβιτανίδης.

Ἔχετε δίκαιον. Ἀλλὰ τί νὰ σημαίνει τάχα ὁ ἵππος οὗτος;

τὴν κεφαλὴν καὶ ἐνδεδυμένος μακρὸν μανδύαν εἰσῆλθεν εἰς καπηλειὸν τι κατὰ τινα δύσφημον ἑδὸν τῆς Βενετίας. Ἦτο μέλας τὴν χοιρὰν μέχρι τῶν ὀνύχων. Ἄμα εἰσελθὼν περιέφερον ἐταστικὸν βλέμμα εἰς τοὺς θαμῶνας καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν κάπηλον.

— Δὲν μοὶ λέγεις, κυρά, τῆς εἶπε· συγνάζει ἐδῶ ὁ περιέρημος Σκιαχτής, ὁ ὑδρόβιος;

— Τί τὸν θέλεις; εἶπεν ἡ γυνὴ αὐτῆ κυττάζουσα ὑπόπτως τὸν Μαῦρον.

Ἦτο γυνή, ἧς τὸ βλέμμα προὔτεινετο πάντοτε κοπτερὸν πρὸς τοὺς ἀγνώστους, οἵτινες εἰσῆρχοντο τυχαίως εἰς τὸ καπηλειὸν τῆς, χωρὶς νὰ εἶναι τακτικοὶ θαμῶνες. Ἄλλως δὲ τὸ πλεῖστον τῶν τοιούτων συνέκειτο πάντοτε ἐκ κατασκόπων, λωποδυτῶν καὶ πορθητῶν ὑπόπτου διαγωγῆς.

Ἡ γραῖα Κοκκινού (οὕτως ὠνομάζετο) ἦτο μεσίτρια μᾶλλον ἢ κάπηλος. Πρὸς αὐτὴν ἀπετείνοντο πάντοτε οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ καπηλειὸν ἵνα ζητήσωσιν ὑπερσίαν τινα μὴ εὐκόλως κυριολεκτομένην.

— Τὸν θέλω διὰ νὰ τῷ δώσω χρήματα, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Πρόκειται διὰ καμμίαν ἐργασίαν;

— Ἄκριβώς.

— Εἰπέ εἰς ἐμὲ ὅ,τι εἶναι, καὶ τῷ λέγω ἐγώ.

— Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ ἴδιος;

— Εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ ἀφήσῃ τοὺς συντρόφους τῆς μέθης τοῦ καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ συνομιλήσῃτε.

Γηραιός.

Σιωπή! (σκέπτεται).

Οἱ ξένοι, οἱ ἔποιοι

τόσον καιρὸν μᾶς ἐκλείσαν ἐντὸς τῆς πόλεώς μας, ἰδόντες ὅτι δι' αὐτοὺς ἀδύνατον θῆ ἦτο ἢ ἄλλως τῆς πόλεως τῆς φουστανελλοφόρου, ἀπῆλθον, κ' ἵνα ρθᾶσωσιν αἰσίως εἰς τὸν τόπον τῆς ξενιτείας, ἀφῆσαν, εὐχὴν εἰς τὸν θεὸν των, τὸν ἵππον τοῦτον. Προσοχὴ καὶ σέβας εἰς τὸ ζῶον.

Σωτηρόπουλος (θωπεύων τὴν σιαγόνα τοῦ ἵππου.)

Ἦ τὸν καῦμένον! Ὅμοιος τοῦ Πετμεζᾶ δὲν εἶνε;

[Ὁ Σιβιτανίδης φέρει τὸ φῶς πανταχοῦ.]

Γηραιός [πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει.]

Ἀνάψατε φανούς πολλούς, τὰ τύμπανα κροτεῖτε. Χορεύετε, μεθύετε καὶ ὅλοι τραγουδεῖτε. Οἱ ξένοι ἀνεχώρησαν. Ἐλευθεροὶ δὲ πάντες ἐξέλυθετε καὶ τοὺς ἀγροὺς τοῦ ἰδικοῦ μου κράτους, θερίσατε, τρυγήσατε.

[Αἱ ἐπάλλεξις φωτίζονται. Ἐξέρχεται ὁ Μιλησιὸς ἠγούμενος μεγάλης ἡμάδος.]

Σωτηρόπουλος

Ἦ γηραιέ, τὸν ἵππον

καλὸν εἶνε νὰ φέρωμεν ἐντὸς τῆς πόλεώς μας. Νὰ μένῃ εἰς ἀνάμνησιν τῆς νίκης μας κ' εἰς αἴσχος τῶν ξενοφρόνων.

Σιβιτανίδης

Ἄριστον! Ἡ πρότασις ἀρίστη.

Παπαμιχαλόπουλος [φωνάζει μακροθῆν]

Ἦ ἄφρονες τί πράττετε; Τοὺς ξένους ἀγνοεῖτε; Φοβοῦμαι τοὺς Τρικουπικούς, τὰ δῶρά των φοβοῦμαι.

— Προσκάλεσέ τον, σὲ παρακαλῶ. Εἰπέ τῷ ὅτι θὰ κερδίσῃ πολλά χρήματα.

Ἡ Κοκκινού ἐκραξέ.

— Σκιαχτή! ἔλα ἐδῶ.

Ἄνῃρ τις φέρων ναυτικὴν ἐνδυμασίαν, ἔχων ἱσακλείους ὤμους καὶ ὀγκώδη κεφαλὴν, ἠγέρθη ἐκ τινος τραπέζης.

— Τί μὲ θέλεις Κοκκινού; εἶπεν.

— Ὁ Μαῦρος αὐτὸς θέλει νὰ σὲ ἐμιλήσῃ.

Ἁ Σκιαχτής ἐπλησίασε κυττάζων ὑπόπτως τὸν Μαῦρον.

— Τί θέλεις νὰ μ' εἶπῃς;

— Ἄς καθίσωμεν εἰς μίαν ἄκρην, ἂν ἔγαπᾷς. Φέρε μας οἶνον, γραῖα Κοκκινού, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

Καὶ ἐκάθισαν παρὰ τινα τράπεζαν. Ἡ Κοκκινού ἔθηκεν ἐπ' αὐτῆς ριάλην οἴνου καὶ δύο ποτήρια.

— Μ' ἔστειλεν ὁ κύριός μου νὰ σοὶ ἀναθέσω μίαν ὑπηρεσίαν, φίλε μου, εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Καὶ τίς εἶναι ὁ κύριός σου;

— Ἐθαί ὁ κόμης Σαυούτσος.

— Διατί τόσον εὐκόλα μοὶ τὸν ὁμολογεῖς;

— Διότι δὲν ἐκτίθεται κατ' οὐδέν. Μόνον τῆς ἐπιτηδεότητός σου ἔχωμεν ἀνάγκην, καὶ δὲν ζητοῦμεν νὰ πράξῃς ἐγκλημα.

— Οὐδ' ἐγὼ πράττω ἐγκλήματα.

— Δὲν ἀμφισβᾶλλω ὅτι οὕτως ἔχει.

— Λοιπὸν τί πρέπει νὰ κάμω;

Τὸ εἶπε κ' ὁ Βιργίλιος. Τιμαῖω Νταναόχθε! Ἀγράμματα! Ἀπαιδεῦτοι! Σταθήτε. Δώσατέ μοι παλτάν! Παλτάν, παλτάν ζητῶ νὰ θραύσω τὸ θῆριον.

Καὶ τότε μετ' ἐκπλήξεως θὰ ἴδῃτε τί ἔχει εἰς τὴν κοιλίαν μέσα του, τί πειρασμούς καὶ πόσους διαβόλους! Ἄφρον, Γηραιέ, ἡ φρόνησίς σου ποῦ; [Σύρει τὸ ξίφος καὶ πλήττει τὴν κοιλίαν τοῦ Δουρείου.]

Στεναγμός [ἐκ τοῦ ἵππου]

Κατάρατος νὰ ἦσαι σὺ καὶ ὑπουργός ποτέ σου νὰ μὴ γενῆς. Ἦ γηραιέ, ἂν θέλῃς πάντα νέος νὰ ἦσαι, εἰς τὴν πόλιν σου τὴν τρισευτυχισμένην εἰσάγαγέ με. Ὑπουργὸν θὰ μ' ἔχῃς ἀντὶ τούτου, ἂν καταρῶμαι.

[πάρτε ἐκπλήσσομαι. Ὁ Παπαμιχαλόπουλος ἐκ τοῦ θάμβους βωδαίνεται.]

Γηραιός.

Ἦ θεοί, τί θαῦμα τῶν θαυμάτων!

[ἤχούντων βιολίων ἑλληνικῶν εἰσάγεται ὁ ἵππος εἰς τὴν ἀκρόπολιν.]

Παπαμιχαλόπουλος [ἀρχίζων νὰ ὀμιλῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον].

Τιμαῖω ντόνα ντάναουμ, τιμαῖω νταναόχθε.

Σφίγγ.

ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Περὶ τοῦ προσφορωτέρου τῆ Ἑλλάδος σωφρονιστικοῦ συστήματος. Τοῦτο ἦτο τὸ ἄξιον πάσης προσοχῆς θέμα τῆς ἐμιλίας τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας κ. Δαμιανοῦ Βορρέ, ἀνωγκωσθὲν τὴν προχθεσινὴν Παρασκευὴν ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλόγῳ Παρισσοῦ.

Ἀκροαθῆντες μετὰ προσοχῆς τὸ ἀνάγνωσμα, νομίζομεν ὅτι εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἀναγνώστῃς τοῦ Μὴ χάνεσαι, ὅπερ τόσῳ θερμῶς διεξῆλθε τοιούτου κύκλου θέματα, παρέχοντες συντομοτάτην αὐτοῦ ἀνάλησιν.

Τώρα κατὰ τὰς παραμονὰς συστηματικῆς τινος ἐργασίας πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλακῶν μας κρίνει ἔγκαιρον νὰ ἀνοίξῃ συζήτησιν περὶ τοῦ ποῖον ἐκ τῶν ἐν χρήσει σωφρονιστικῶν συστημάτων δύναται καταλληλότερον νὰ εἰσαχθῇ παρ' ἡμῖν συμφώνως μὲ τὰς κλιματολογικὰς ἰδιότητάς τοῦ τόπου καὶ τὰς διαθέσεις καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλλήνου.

Τρία εἶνε ἐν Ἑρῶπη τὰ σωφρονιστικὰ συστήματα: τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως, σωματικῆς καὶ πνευματικῆς, τῶν καταδικῶν, τὸ τῆς πνευματικῆς ἀπομονώσεως, ἦτοι τὸ τῆς κοινῆς φυλακίσεως, ἀπαγορευομένου αὐστηρότητα τοῦ ἐμιλεῖν πρὸς ἀλλήλους· καὶ τρίτον τὸ προδευτικὸν σύστημα.

Τὰ δύο πρώτα ἐρεῖδονται ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως, κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπιδικωμένῃς· τὸ δὲ τρίτον προῆλθεν ἐκ τῆς συνενώσεως τῶν δύο ἄλλων συστημάτων.

Ἀφοῦ ἐμνημόνευσεν ὁ κ. Βορρές ἐπακριβῶς τὰς ἀρετὰς αἵτινες προβάλλονται ὑπὸ τῶν βιασωτῶν ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω συστημάτων, ἔφερον εἶτα τὸν λόγον καὶ ἐπὶ τῶν μειονεκτημάτων τῆς ἀπομονώσεως. Ἐκπρόχθη δὲ ὑπὲρ τοῦ προδευτικοῦ ἢ ἱρλανδικοῦ καλουμένου, τοῦ πάντων τελειοτέρου,

τοῦ καλλιεργηθέντος ὑπὸ τοῦ κατ' ἐξοχὴν πρακτικοῦ πνεύματος τῶν Ἀγγλῶν, καὶ καρποφορήσαντος.

Τὸ ἱρλανδικὸν σύστημα περιλαμβάνει τρία στάδια: πρῶτον, τὸ στάδιον τῆς ἀπομονώσεως· κατ' αὐτὸ ἐγκλείεται ὁ κατάδικος εἰς κελλίον, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συστήματι, περιέχον πάντα τὰ χρεῖώδη· ἀλλ' ἡ ἐργασία δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ· ἀπεναντίας ἡ μεγίστη μέριμνα καταβάλλεται περὶ τὴν θρησκευτικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν τοῦ καταδίκου.

Δεύτερον, τὸ στάδιον τῆς κοινῆς φυλακίσεως, εἰς δ μετατίθεται ὁ κατάδικος, ἐπὶ ἐννέα μῆνας ὑποστὰς τὴν περιόδον τῆς ἀπομονώσεως, ἐὰν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπεδείξατο καλλίστην διαγωγὴν καὶ σπουδαία ἐπανορθώσεως. Εἰς τὸ στάδιον τοῦτο προαλείφεται διὰ τὴν ἐπιθῶν ἀπελευθέρωσιν, τὴν ὁποῖαν ἡ διεύθυνσις δικαιούται νὰ παρέχῃ εἰς τὸν κατὰ τὰ δύο τρίτα ὑποστάντα τὴν ποινὴν του μετ' ἐξαιρέτου φρονήσεως.

Τρίτον, τὸ στάδιον τῆς δοκιμασίας, καθ' ἃ πλήρως ἐλευθερία παρέχεται τῷ καταδίκῳ νὰ ἀναπτύξῃ πᾶσαν αὐτοῦ βουλὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐν ταῖς φυλακαῖς· τοῦτο εἶνε ἡ λυδία λίθος ἐκείνου, οἵτινες μέλλοντες μετ' οὐ πολὺ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν κοινωνίαν, πρέπει νὰ δοκιμασθῶσι μήπως ἡ ἐν τῇ φυλακῇ ἐξαιρετος διαγωγὴ δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα ἠθικῆς ἐπανορθώσεως, ἀλλὰ πονηρᾶς προμελέτης καὶ ὑποκρισίας· γίνεταί δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰδῆλον τοῦτο, διότι ἡ ἐνέργεια ὑπερὸν ἀπὸ τόσα δεσμὰ δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιδείξῃ τὰς φυσικὰς αὐτῆς ὀρμὰς.

Τοῦ ἀνωτέρου ἱρλανδικοῦ ἢ προδευτικοῦ συστήματος τὴν εἰσαγωγὴν προτείνει καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ μετὰ τινων τροποποιήσεων, τῶν ὁποῖων αἱ κυριώτεραι εἶνε αἱ ἑξῆς:

Νὰ ἐλαττωθῇ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀπομονώσεως ἀπὸ ἐνεαμήνου εἰς πεντάμηνον, διότι, λέγει, εἶναι ἀφόρητον ὑπὸ τὸν φαιδρὸν καὶ γελῶντα οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος διαπλάττοντα τόσον εὐθῦμον καὶ ζωηρὸν καὶ ἀνυπόμονον τὸν χαρακτῆρα, καὶ εἶναι κίνδυνος, ἀντὶ νὰ ἀποδιδῶμεν τιθασειθέντας πολίτας εἰς τὴν κοινωνίαν, νὰ παρασκευάζωμεν ὑποψηφίους διὰ τὸ μετ' ὀλίγον ἀνεγερθησόμενον κατὰστημα τοῦ Δρομοκαίτου.

Νὰ ἐνασχολῶνται οἱ κατάδικοι εἰς γεωπονικὰς καὶ γεωργικὰς πρὸ πάντων ἐργασίας, διότι αἱ γεωργικαὶ τάξεις παρεῖχονσι τοὺς πλείστους ἐξ αὐτῶν, οὕτω δὲ καταστῶσιν αἱ φυλακαὶ μας καὶ φυτώρια πάσης περαιτέρω γεωργικῆς ἀναπτύξεως.

Τὰ ἀνάγνωσμα τοῦ κ. Βορρέ μᾶς ἤρσεν. Ἐκτὸς τῆς ἐπικαιρότητος καὶ τοῦ διαφέροντος τὸ ὅποιον διεγείρει ἡ οὐσία αὐτοῦ, ἦτο συντεταγμένον ἐν γλώσσῃ ὀμαλῇ καὶ ἡδέως ἀκουομένη, προέβαιεν ἐπιμελῶς ἐκτυλισσόμενον, καὶ ἦτο ἀκριβὲς ὥστε νὰ μὴ ἀφήνῃ δυσεξήγητον ἀπορίαν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἀκροατοῦ. Ἐπιτυχῶς ἀνέπτυξεν ἰδίως τὰ μειονεκτήματα τοῦ ἀπομονωτικοῦ συστήματος καθ' ἃ, ἀφοῦ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐκφόβισις καὶ ἡ ἐξεγερσις τῆς συνειδήσεως, εἰς μὲν τὸν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μετανοήσαντα μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ ἀδικήματος εἶναι ἀνωφελὲς τοῦτο, εἰς δὲ τὸν ἐμμένοντα, προσβαλλομένης τῆς ὑπεροχῆς του, διεγείρει τοὺς σκοτεινότερους λογισμούς καὶ τὰ βδελυρῶτερα ἀτακτώματα.

Ἡ νεολαία, ἡ ὁποία συνήθως ἀποτελεῖ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν τοιούτων συναθροίσεων, ἦτο ἀραιά. Βέβαια. Περὶ τοῦ προσφορωτέρου σωφρονιστικοῦ συστήματος! Τί ψυχρὸς τίτλος! Δὲν πρόκειται νὰ ἀπαγγελθῶσι φλογεροὶ καὶ μεταρραιοὶ στίχοι· τότε μόνον ἔννοεῖ νὰ τρέχη καὶ νὰ στρυμώνεται μόνον διὰ τὴν καρδιά της ἐργάζεται· καὶ ἡ χαϊδεμένη καρδοῦλά της ἀγαπᾷ τὴν ἐξωτερικὴν στιλπνότητα, ὅπως τὸ παιδάκι τὴν κούκλα του. Καὶ ἂν τοῖς εἶπητε ὅτι ἡδύνατο προχθὲς ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν μανδῦαν τῆς ἐπιστήμης νὰ διῶδῃ τὴν ὑψηλοτέραν καὶ μᾶλλον συγχινοῦσαν ποίησιν, θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ: δὲν τὸ ἤξευρα.

Ἄκροατής.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ὁ περίφημος Δόκτωρ Johanson προεκαλεῖτο ἡμέραν τινὰ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ συγγραφέως νέου τινὸς δράματος.

— Νὰ σᾶς ὁμολογήσω τὴν ἀλήθειαν, κύριοί μου, ἀπήντησεν οὗτος, οὐδέποτε προὔξενῃσα κακὸν τι εἰς τὸν συγγραφέα τοῦτον. Καὶ μόλα ταῦτα εἶχε τὴν σκληρότητα νὰ θέλῃ ν' ἀναγνώσω τὸ νέον ἔργον του.

Ὁ Κ. εἶναι γνωστότατος ἐν Ἀθήναις διὰ τὰς ποιητικὰς

του μελέτας, καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν στατιστικὴν δεινότητά του. Ἡμέραν τινὰ παρεκάθετο ἐν τινι γαμηλίῳ συμποσίῳ.

— Εἶναι περιεργὸν! ἀνέκραξεν αἰφνης, ἀνακύπτων ἐκ βαθείας καὶ παρατεταμένης συνοίας. Ἐνησχολοῦμένη ὑπολογίζων τοὺς διαφόρους γάμους, καὶ ἀνεκάλυψα ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνυμφεύθησαν πλειότεραι γυναῖκες παρὰ ἄνδρες. . .

Ἰλαρότης γενικὴ περὶ τὴν τράπεζαν.

Ὁ μικρὸς Ἀλέκος δὲν εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν πατέρα του. Ἡμέραν τινὰ μετὰ σκληρὰν τινος πείραν τῆς πατρικῆς αὐστηρότητος, προσέφυγε νὰ παραπονεθῇ εἰς τὴν μητέρα του.

— Πῶς εἶναι πατέρας μου, ἀφ' οὗ μὲ δέρνει ἴσταν νὰ ἤμουν παιδί του ἀπὸ ἄλλον πατέρα καὶ ἄλλην μητέρα! . . .

Γερμανὸς τις προσεκάλεσε τὸν ἱατρὸν του εἰς γεῦμα. Μετὰ τὸ τέλος ἠρώτησε τὴν κόρην του.

— Πόσα ποτήρια ἔπιεν ὁ ἱατρὸς;

— Ὁκτὼ μοὶ φαίνεται.

— Ὁ ἄθλιος! καὶ εἰς ἐμὲ εἶπε νὰ μὴ πίνω παρὰ μόνον τρία

Ὁ κ. Π. εἶναι ἐπαρχὸς καὶ πλήρης ὑπερηφανίας διὰ τὴν θέσιν του. Ἡμέραν τινὰ ἀνερχόμενος εἰς τὸ γραφεῖόν του παρτρειὶ παρὰ τὴν θύραν κύριόν τινὰ ἐν στάσει προσδοκίας.

— Ἐ σὺ αὐτοῦ! φωνάζει βαναύσως. Ποῖον χρειάζεσαι; Ἐμέ;

— Ἀπατάσθε. Δὲν περιμένω σᾶς, ἀλλὰ ἓνα ἄνθρωπον.

JHON BULL.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξειδίου, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὀρεοῦς Μιζέλην, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1) 2 π. μ. Δι' Αἴγιαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ὑστέρνια Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιοι κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον, ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξειδίον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιαν, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλίνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον καὶ λοιπὰ μέρη τῆς καθόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σκιάθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Ναύπλιον.

» 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Σέριφον, Σίφνον καὶ Μήλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοὺς καὶ Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν δὲ ἕτερον ἀτμόπλοιοι τὴν πρῶταν ἐκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἄστακόν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρβασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνάδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1) 2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΑΠΟ ΟΛΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀρ. 55

Ἐνδύεσθε ἐκεῖ μέσα ἐσωτερικῶς — δηλαδὴ ἀπὸ ἀσπρόρουχα — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Καὶ γίνεσθε Ἑγγλέζοι. — Διότι ὅλα εἶναι ἀγγλικὰ, στερεὰ καὶ φθινά.

Διὰ τὰς κυρίας εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος τὸ Ἐμπορικὸν Κ. Ζήση. Μὲ τὸ τίποτε ἀγοράζετε ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας σας καὶ τὰ γούστα σας. 3000 εἶδη κοσμημάτων, γάντια, ἀρώματα, νεσεσέρ, ἑμπρέλλαις, καὶ ὅλα τὰ φιλικὰ σας.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

(σ' τὸ κεφαλάκη σας!) δέχεται ὁ ῥοδοζαχαρένιος ἔμπορος Κ. Ζήσης παραγγελίας διὰ σερτιμέντα ἀσπρόρουχῶν μὲ τὴν μάρκαν σας, εἰς κατὶ τιμὰς ποῦ θὰ κάμετε τὸν σταυρόν σας! — Ἐντὸς 40 ἡμερῶν δύνασθε καὶ νὰ τὰ φορέσετε.

Εἰς τὴν Μεγαλὴν Παναγίαν

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀγορᾶς θὰ βρῆτε Μήλα Σκοπίων, σὰ ῥο οὐμάγουλα πεντάμοσκι, Χουρμάδες τοῦ Ἀραμπῆ, Μανδραρίνια Δουζίνα, Σταφύλια νὰ τὰ βλέπετε καὶ νὰ μὴν τὰ τρώτε.

ΚΑΙ ΠΕΤΙΜΕΖΙ